

»§§ 7, 8 og 8 a, stk. 2« til: »§§ 7 og 8 a, stk. 2«, og i § 13, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 7, 8 og 8 a, stk. 2« til: »§§ 7 og 8 a, stk. 2«.

6. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Negativ personlig indkomst fremføres til fradrag i personlig indkomst for de nærmest følgende 5 indkomstår ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter § 7. I denne periode kan fradraget for negativ personlig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i personlig indkomst for et tidligere indkomstår.«.

7. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter § 7 fradrages i den anden ægtefælles personlige indkomst. Et negativt beløb, der herefter ikke er fradraget, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår efter stk. 3, sidste pkt. Hvert år fradrages negativ personlig indkomst først i den skattepligtiges personlige indkomst og derefter i ægtefællens personlige indkomst.«.

* § 13. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, skal skatteværdien af underskuddet – beregnet med de i § 12, stk. 1, nævnte procenter – så vidt muligt modregnes i de beregnede skatter efter §§ 7–8. Et herefter resterende underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende 5 indkomstår. Inden for 5 års-perioden kan fradraget for underskud i skattepligtig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien i skat efter §§ 7–8 for et tidligere indkomstår.

Stk. 2. Hvis en gift persons skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskud, der ikke er modregnet efter stk. 1, 1. pkt., i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Derefter modregnes skatteværdien af uudnyttet underskud i ægtefællens beregnede skatter efter §§ 7–8. Et herefter overskydende beløb fremføres til fradrag i de 5 følgende indkomstår efter stk. 1, 3. pkt. Hvert år fradrages underskud først i den skattepligtiges indkomst

og i øvrigt efter samme regler, som gælder for underskudsåret.

Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter § 8 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til fradrag først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst for de nærmest følgende 5 indkomstår ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 7–8. I denne periode kan fradraget for negativ personlig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i kapitalindkomst og personlig indkomst for et tidligere indkomstår.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 7–8 fradrages i den anden ægtefælles personlige indkomst. Et resterende negativt beløb modregnes i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét. Har begge ægtefæller positiv kapitalindkomst, modregnes det negative beløb fortrinsvis i den skattepligtiges kapitalindkomst og derefter i ægtefællens kapitalindkomst. Et negativt beløb, der herefter ikke er fradraget, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår efter stk. 3, sidste pkt. Hvert år fradrages negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst og endelig i ægtefællens personlige indkomst. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

* Bestemmelsen foreslås ændret med virkning fra indkomståret 1991 i lovforslag L 8 (forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytter)), § 1, nr. 9, 10 og 11.

8. I § 19, stk. 1, 1. pkt., ændres »68 pct.« til: »64 pct.«, og i stk. 2, 1. og 2. pkt., og i stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »78 pct.« til: »74 pct.«.

9. § 19, stk. 4, nr. 4, udgår.

Nr. 5–6 bliver herefter nr. 4–5.

10. I § 19, stk. 4, nr. 5, der bliver nr. 4, ændres »de i nr. 3 og 4« til: »det i nr. 3«.

11. I § 19, stk. 4, nr. 6, der bliver nr. 5, ændres »nr. 2–5« til: »nr. 2–4«.